

İÇİNDEKİLER

ŞİİR

- Faruk Uysal** / Sezai / 5
Hüseyin Atlansoy / Pazartesi İçin İyidir Perşembe / 7
Şakir Kurtulmuş / Medine Garından Bir Tren Kalkar / 9
Hicabi Kırlangıç / Yokuş / 11
Gökhan Akçiçek / Gökçe Kızın Manileri / 13
Ali Sali / Heves Ettiğimiz Gençlik / 15
Mehmet Ayıcı / Olay Örgüsü / 17
Mustafa Köneçoğlu / Soğutma Çalışmaları / 18
Özcan Ünlü / Elli Beşten Yıl Almak / 19
Mustafa Uçurum / Dizilerin Hiç Gelmeyen Sonları / 20
Ethem Erdoğan / Tereke / 21
Şadi Oğuzhan / Çevrim İçi / 22
Nadir Aşçı / Üç Yol / 23
Bilal Can / Panalgin Şiiri / 24
Mehmet Yılmaz / İkna / 25
Nuray Alper / Sora Sora Son Bahar / 26
Aziz Kağan Güneş / Merhum / 27
Ahmet Tepe / Durmadı Bulut Durmadı Deniz / 28
Ahmet Şerif Doğan / Papatyalar Savaşta da Beyaz Açar / 30

HECE'DE İLKLER

- Ali Tacar** / Bütün Şiirler Bizim / (Sen) . o < Sen / 31

ÇEVİRİ SAYFALARI

- Mevlâna Celâleddin** / Gitme / Ben ve Sen / Gönlüm Gönlüm Gönlüm / Çeviren: Hicabi Kırlangıç / / 33

YAZI

- Turan Karataş** / Bu Ezanlar ki... / 35
Hasibe Çerko / İrade ve Masumiyet Olarak Ölüm / 39
Birsen Karaca / Türkçeye Yapılan Çeviri Süreçlerinde Yaşanan Aktarım Sorunları / 44
İbrahim Eryiğit / Matematik / Şiir Düzleminde Hüsrev Hatemi / 60

DOSYA: GÜNÜMÜZ ÖZBEK ŞİİRİ

- Hamza Öztürkçü** / Sunuş / 64
Uluğbek Hemdemov ile Yeni Özbek Şiiri Hakkında Söyleşi / Konuşan: Marufjon Yuldashev / 67
Erkin Vahidov / Özbeğim / 72
Abdulla Aripov / İnsan Kalbi / 76
Rauf Parfi / Ana Türkistan / 77
Enver Abidcan / Hayatın Her Anı Güzel / 79
Halime Hudayberdiyeva / Artık, Git / 82
Sayyara Toyçiyeva / Özbekistan / 83

Metnazar Abdulhekim / Dersten Sonra / 84
Osman Azim / Gitme İsteđi / 86
Hurşid Devran / Babur / 88
Muhammed Yusuf / Biz Mutlu Olacađız / 90
Siraciddin Sayyid / Hayat Türküsü / 92
Azam Öktem / Soru / 93
Eşkabul Şükür / Mahiyet / 94
Bahram Rozimuhammed / Güneşteki Ölüm / 95
Fahriyar / Arayış / 97
İkbal Mirza / Porselen Tamircisi Sadık / 100
Muhammed İsmail / Bana Söz Verin / 102
Hasiyet Rüstemova / Sen Boyunu Yükselt Toprak / 104
Nadir Januzak / Kuyu / 105
Gülnaz Mominova / Yakarış / 107
Rustam Mirvahid / Aynı An / 108
Fahriddin Hayit / Huzur Vardır Nevai'de / 109
Hurşid Abdureşid / Millete Ne Oldu / 110
ŞİİR GÜNDELİKLERİ
Ömer Aksay / Şiire Dair Kaydedilen Notlar / 111

YAKIN BAKIŞ

Leyla Arsal ile Söyleşi : Bütünlüğün Büyüsü: Gestalt Şiir / Konuşan: Ayşe Nur Kaymak / 114
Ayşe Nur Kaymak / Ayrılıktan Bildiriyorum: Bulmak İçin Buradan Ayrılı / 120

OKURYAZARIN NOTLARI

İbrahim Demirci / Millî Kütüphane Utandırdı Beni / 124
--

PORTRE

Mehmet Aycı / Esmerlik Sızısı / 125

ÇEŞİTKENAR

Mustafa Kara / Hz. Hüseyin / Hüseyin Kâşif / Fuzûlî / Âşık Çelebi / 127
Hayrettin Durmuş / Yunus Kimdir? Benim Nemdir? / 129
Mehmet Doruk Kandemir / Modern Bir İnanma Biçimi New Age / 130
Abdulkadir es-Sufî Hayatını Kaybetti / 133

KİTAPLIK

İbrahim Eryiğit / Hüzün Saati / 134
İbrahim Gökburun / Tanışmak İnsanı Yorar / 136
Ali Karahan / Nezaketler İçinde Bir Metânet: Kırık Kalemli Kadınlar'a Dair / 139
Atilla Aktaş / Yeni Nesil Seyyahlık: "Şehir ve Modern" / 142

Faruk Uysal

SEZAI

Dünya değil pinpon masası
olsa olsa bir pinpon topu
Doğu ne yana düşer, Batı neresi?

ulular cevapların peşinde koşarken
gerçek şairler soruları çoğaltır
Sezai bir şair
yoldaşları Hızır, İlyas, Taha, Yasin
yağmurdan rüzgârdan ilhamdan
uluların öğretmediği şeylerden söz ederler.

şairdir
ne zaman bir şiire başlasam
kır bir ata eyer vururken rastlarım bulutların üstünde
kolay kolay ayrılamam ondan
öylesine içine almış ki ölümü ve dirimi
şiir olmayacak hangi şeye el atsam
gelir bir taraftan karışır işime
el uzatır dostlukla ve cömertçe.

öyle cömert ki
politikacılar, tüccarlar, vaizler dahi
hoyratça yağmalarlar şiirlerini
(gücüme gidiyor doğrusu
kalabalıkların bir balon gibi
böyle şişirilip şişirilip patlatılması.)

şikâyet etmez payına kuruyan karıncalar düşse de
atılmış kömür toplayan kömür gibi çocuklarla kömür toplar
tramvayda birisi başını omuzuna yaslasa
diğer omzunu da koyar o başın altına
Polonya'da Cezayir'de Tunus'ta
birlikte savaşır dünyanın bütün özgürlük savaşçılarıyla.

aşıktır, hiç çıkarmamıştır sırtından
doğduğu gün annesinin giydirdiği efsunlu gömleği
hem Leyla'dır hem Mecnun, hem Ferhat'tır hem Şirin
aşktan ters yüz edilmiş kaç âşık varsa hepsi odur
odur bütün hastalarla sabahı bekleyen
kader kurbanlarının hapishane arkadaşı.

sever ırmak boylarında gezinti yapmayı
denizi İstanbul'da görmüştür
İstanbul'un denizi de zaten bir ırmaktır gümüşten
güvenmedi asla açık denizlere ve Kristof'a
ama en az Kristof kadar hayalperesttir
yoldaş olup keşfedebilirlerdi Yeni Dünya'yı birlikte.

bal yoğurt ve mehtaptır yemeği
Doğuludur, yedinci oğludur Doğu'nun
farkındadır bu sahneden zarafetle ayrılmak gerektiğinden
Kutup Yıldızı gibi değişmeden ve dönüşmeden
Batı'nın en büyük kentinin en büyük meydanına ulaşır
resmi yer alır Raffaello'nun fresklerinde.

Dünya değil pinpon masası
olsa olsa bir pinpon topu
Doğu ne yana düşer Batı neresi
kaç kişi oynar bu oyunu kaç kişi seyreder
ben de bir oyuncuyum bu salonda
üstat sen haber ver aileme maçımı
izlesinler televizyonda oğullarını.

Hüseyin Atlansoy

PAZARTESİ İÇİN İYİDİR PERŞEMBE

iki ağız ağladın
 pazartesi için iyidir
 bir dağ daha geçti zihninin kıvrımlarından
 bir rüzgâr el etti ağaçlarına yeryüzünün
 bulutlar yağmura gebeyse iyidir

iyidir pazartesi için perşembe
 aradaki ikili geçmiş ve gelecek
 hepsi senin için sınırlı dünya
 hepsi evrendir benim için
 dışlarındaki ışıltı yalnız senin için parlar
 cuma zaten bayramdır

bayramımızdır
 dünya geçer biz bize baharız
 dünya geçer biz bize bakarız
 kışımızda güzeldir karda kızaklarımız
 salâlarla koşmalarımız vardır
 şu cam kenarında dizili çiçeklerimiz
 açmak içindir pazartesi için iyi perşembelere

pazartesi için iyidir perşembe
 ardıl saydılar tüm nefeslerimizi
 katıla katıla güldüler yok gökleri
 uzaktan sabah kadar somut görünen yüzümüz
 kente yeni bir başlangıç akşamı gülümseyişi
 - bir çisenti

doğu için yeterli söylemindeki sinsilik
 sindi tüm ovamızın üstüne
 masada duruyor kapanmadı hesap
 kim kime kümülüs bir bakalım
 kim kime nisanmış bir güzel anlayalım

almanlar için iyidir bu salı
karadır cuma anglo saksonlara
bütün zaman ve haritalarda
gülümsememiz iyidir
masumiyetin
ateş toprak su ve rüzgârında

kaçıyorsak hızla pazar yerlerinden
pazartesi için iyidir
akşamında asılı bir kapı durur
açılır saflığın meryemliğine
kardeşleri ya harun ile musa
ya kendi bir isa doğurur
özgürlüğün hayata göz kırpan aralığında

son çeksin tam burada pür fakirin
-tan buradadır -
pazartesi için iyidir perşembesi
olan yine bana olacak - olsun
belki ben olurum
hatıra ve hafızanızda gülümseme

12 Ağustos 2021, Perşembe

Şakir Kurtulmuş

MEDİNE GARINDAN BİR TREN KALKAR

koşar adım
göçmen kuşlarının ardından
bakar ve yol alır güneş
üzeri karla örtülü umutlarla
cebimde çocukluk anıları

baharın rüyası deniz kıyısında
hatıra ormanında üzerine adın yazılmış
yeni bir çocuk gibidir
düşe kalka büyüyen
deniz kıyısındaki kumları
sahilin dalgalı saçları arasında
toplamak anıları

üzeri karla örtülü şiirin
çatısına düşmüş meleklerin gölgesi

uyurken
bütün çocuklar güzeldir
elleri meleklerin ellerinde

sevdim mi
cenneti
özler gibi
sevmelerinden
bilinir

zülfünden bir saç teli
mahmur gözünde bir çapak
uğurlu ayakları ile bir kuş
maceraların telvesinden
piyanonun tellerinden felsefesiz aküstik ses
meleklerin
sosyoloji terimlerini kaldırıp
yol kenarına bıraktığı yerde
yeni bir yolculuğa niyetli
terk edilmiş medine garından
kalkıyor yeni bir tren acı acı duman
gezip döndüğü yıkılmış şehirlerde

bir kıyıda durup
yoldan geçenleri seyreden
bacağı sakat bir kuşu
sonsuzluğa gidişin rüyasında
sırtında taşıyor martıların anası

cennette
öksüzler
yurdunda
yaşamak
için
birlikte
aynı
sofrada

boynu
bükük
çocukların
buluşma
yeri
cennet
cennet
dedikleri

sen
hazır ol
her an
gelip
alacaklarmış gibi
seni

Hicabi Kırlangıç

YOKUŞ

Naçiz vücudumu yokuşa sürdüm
 Durup dinlenmek yok
 Dökülecek deniz bulamıyor
 dizlerime alçalan kara sular
 Suskun ve ağır olmak
 bana muhtemel tanım
 Ak değil alnım
 Balçıktanım

Hiç Moralı değilim
 Değilim isyana meyyal
 Bakmayın arkaya
 taradığıma saçlarımı
 Uysallık bana uyar

Devraldığım enkaz
 olaydı yeğdi bundan
 Yontulup derinlere saplanmış
 kayalar devraldım

Gökte uçan kuşlar şahittir
 Yerde gezindiğime
 Bunda mahir olduğum mervi
 Kanatlarıma karşı mahcubum
 Hiç kullanmadım onları
 Sorulacağım bundan
 Sorulacağım
 kendime yaptığım kafesten

Bahçenin ortasına taşıttım kafesimi
 Yüksünse de selamımı almaktan güller
 Öyle kırmızı ki şafak
 Kan ağladığımdan
 Çağlar tenim altında
 yeraltı nehir

Baharı hissedirim
Gövdeme giydiğim gökten
Bir tomurcuk dayanmış
içimden şakağıma
Vurulmak işten değil

Gökhan Akçiçek

GÖKÇE KIZIN MANİLERİ

-İsmail Karakurt'un ilk torunu Gökçe Kız için.

1.

Çok şanslısın
Gökçe Kız
Adını bağışlar mısın?
Dediklerinde
Şımartılmış sanacak
Kendini Türkçe.

Biliyor musun?
Gökçe Kız
Kanat şıkırtısı bir martının
Güven vermiyor artık
Güvercinlere.

2.

Ah! Gökçe Kız
Şiir mesafesinde doğmak
Bir denize
Aslında
Bize verilen
En güzel hediye.

İyileşiyor bir çırpıda
Yorgun düşen şu çiftçi
Yeniden işliyor ellerin
Sevinci.

3.

Gökçe Kız
İnce müziğim!
Anlıyor musun?
Avutuyor bozkırı
Boşa akması çeşmelerin.

Güzelleşiyor hem gitgide
Saksıları onaran
Elleri kınalı
Şu yeni gelin.

4.

Gökçe Kız
Erincim!
Türkçe gülüyorsun ya

Bağışlamamı dilerim
Unuttum şarkılarını
Senden öncekilerin.

Ali Sali

HEVES ETTİĞİMİZ GENÇLİK

daha zor değil hiçbir şey
bir hâli vasfetmeye başlamaktan

1

muktedir sandırır kelâma hâkim dilimizi
kibrimiz nazar etmezse acimize
kovulmuş şeytana benzeriz yoksa
benzer günahlarımız onun azılı kibrine

dağın doruklarında sanırız uçtuğumuzu
kibir ve gurur abidesi benliğimizle
damarlarımızda gürülderken
heves ettiğimiz gençlik
hududumuzu bildirene kadar âcizliğimiz

2

denize yaklaştıkça saçlarımız
tartıya vururuz eski duyguyu kalbimizde
ak düşmesini beklemezdik saçımıza
ne kar ne dolu bilirdik
bahardı yazdı mevsimlerimiz

oysa bir yıldırım kül edebilirdi düştüğünde
yalandı hayatın garip cilveleri
kalplerin derinliklerinde teşrihe
ihtiyaç duyulmazdı heves ettiğimiz gençlikte

bekler nasılsa üstüne kapanıp
ağlayacağımız mezar bunu bilmezdik
necatımız olur umuduydu ayakta tutan
belki kalbimizi

3

kıvılcımlar saçan sevinçleri okurduk
gece gibi kara gözlerinde
nazarımızın yansımasından
başka bir şey olmadığını
öğrendik sonra bu parlaklığın

sözlerden daha sarıh anlatırdı
o kaçamak bakışlar
bizi ayakta tutan bu gücün
yıldızlardan indiğini sanırdık kalbimize

bizimle birlikte doğmuştu bu bakış

4

söze gelmeyen türküler mırıldanır
bir dere gibi sakın akardı bu mırıltı
kırışırdu yüzümüz gördüğümüz düşle
savururdu rüzgâr
dalgalanan
gül yaprakları gibi düşümüzü

bir dağ koyağına atıldığımızı sanırdık
üzerimizde rüzgâr
yürürdü belki
hatıralarımızın yavuz hırsız düşle

deniz takılırdı kulaklarımıza
çağrısı sanırdık deniz kızlarının
o kısacık düş hayat kadar uzun sürerdi belki
tutsaydık elinden kalbimizin

5

hiçbir rüzgâr erişmez bu tenhada
yine de ormanın yaprakları
dua eder gibi hışırdar sen tutarsan
kulağını arzın ve denizin üstüne

cennetin o en görkemli kapısı
yaraşır sana girmek için
kalbinin tutarsan elini
toprak nasılsa insan da öyledir
benzer toprağa orada
kervanlar kaybolur gider içinde

Mehmet Aycı

OLAY ÖRGÜSÜ

Kırmızı bir ayna olabilirim
Boşluğun ortasına çekilen
Kırmızı bir aynanın yüzünden
Doğurduğum kadar seni ben

Kırmızı bir aynaysa gökyüzü
Beyazlar geçirirsin içinden
Bulutlar, bulutlar, bulutlar
Yağdırdığım kadar seni ben

Kırmızı bir ayna mı alyansın
Uyanıverirsin erkenden
Dünya ikimize çıkıyor
Yürüdüğüm kadar seni ben

Kırmızı bir ayna olabilirsin
Kırılıverirsin ben giderken
Parmakların kanar üstümde
Dinlendiğim kadar seni ben

Mustafa Köneçoğlu

SOĞUTMA ÇALIŞMALARI

Uzaktardan bakınca gördüđüm Őu dünya
yanına yaklaŐınca bir kördüğüm olmalı
bunca yangını ben mi çıkardım acaba
nce ben koŐtum soğutma çalıŐmasına

Başka ne toplanır Őu yeryüzü tarlasından
uzanıp akıl denen yorgunluğun koynuna
kafka okumadan da insanın huzuru kaar
keŐke bunun için icat edilseydi matbaa
insan ne Şair oluyor çünkü ne de Őiirden ilga

Bazen ipi görünmez kaderin insanı sıkı bağlar
kimse aradığını bulamayınca kimsede...
bir gün dağlara çıkayım dedim ve avazım çıktığı kadar
rabbim diyeyim, Őu stmdeki yıldıızlı gökyüzü değil mi
içimde neden binlerce kuş ls, söyle benim neyim var

Özcan Ünlü

ELLİ BEŞTEN YIL ALMAK

Kendi kendime dedim ki yaş elli üç
 Ne büyüyor ayaklarım
 Ne parmaklarım kısalıyor
 Kırk bir numara kırk bir kere maşallah
 Boyum da sonra uzasa ne olur
 Diyor ki annem devede de var

Böyle yaşlanıyorum acaba yeniden
 Babamın öldüğü eyllüller gibi mi
 Gelir altıncı filo yeniden

İşte bak yaşlanıyorum hep aynı kaygı
 Yumruğumu sıkamıyorum eyvah
 Düşmanlar saç diplerime saklanmış
 Bileyliyorlar satırları

Üşüyor annemin elleri ben ne edeyim
 Çıkarıp kısık ateşte mi ısıtayım
 Babamdan hatıra gülüşleri
 Battaniye gibi üzerime sereyim

Kendi kendime dedim sadece yaş elli üç
 Ne ayaklarım duydu ne boyum bosum
 Kırk bir kere maşallah ah ne edeyim